

han fremsatte her, har han fremsat i Forsvarskommissionen Gang efter Gang. Vi har set dem paa Tryk, og de samme Paa-stande er det, hans Meningsfæller er fremkommet med baade her og ude i Landet, og som vi har set i den radikale og socialdemokratiske Presse. Disse Paa-stande gaar ud paa, at jeg har villet søge en Overenskomst med Tyskland, der militært forpligtede os, og de gaar ud paa, at Tyskland efter disse Forhandlinger skulde have en Forventning til os om, at vi vilde staa paa Tysklands Side og deltage med Tyskland i en Kamp mod Tysklands Fjender. Men det er jo falsk, ikke selvfølgelig i den Forstand, at Ministeren maa føle sig overbevist derom selv, men det er en falsk Fremstilling, han giver, i god Tro selvfølgelig, thi i Virkeligheden gik Forhandlingerne ud paa, at Danmarks Neutralitet skulde opretholdes. De gik ud paa at overbevise Tyskland om, at det, vi vilde, var at være en neutral Stat, at vi vilde indrette vort Forsvarsvæsen derpaa og bringe de Ofre, som skulde til. Vi vilde gennem Ord og Handling overbevise Tyskland om, at det var Alvor med vor Neutralitet, at vi ikke vilde noget fingeret Forsvar. Det var det, Forhandlingerne eller Samtalerne gik ud paa, og de havde ikke overfor Tyskland nogen som helst Art af Tvetydighed, heller ikke overfor det danske Folk. Jeg er overbevist om, at alle her i vort Folk har ønsket, at vort Land skulde holde sig udenfor Stridigheder, og det har ogsaa hele Tiden været min Bestræbelse, at vi skulde indrette os paa, at vi skulde holde os udenfor den Krig, som maatte komme. De Herrer kan længe nok fremstille Sagen, som de gør, men de kan aldrig komme til det Resultat, de kommer til, uden med den, som jeg sagde, falske Fremstilling, ikke falsk i den Forstand, at jeg tillægger dem saadanne Motiver, som skal til for at begaa Falsum, men falsk i den Forstand, at den slet ikke i nogen Maade er overensstemmende med Virkeligheden.

Det samme gælder Ministerens Fremhævelse af Spørgsmaalet om, hvad der skulde til, de stærke Ting, der skulde til for at faa os ud af Neutralitetstilstanden. Der er ikke Tale om, at jeg et Øjeblik tænkte paa, at vi skulde ud af den Neutralitetstilstand, men der var Tale om en Overenskomst om, at Tyskland skulde hjælpe os, hvis vor Neutralitet blev brudt, men selve dette ønskede jeg ikke, vi skulde træffe Overenskomst om, og naar jeg nævnte de stærke Ting, var det, for at Moltke

skulde forstaa, at det var ugørligt, i Stedet for at falde med Døren ind i Huset og sige nej, dette her kan vi overhovedet slet ikke tale om.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem har sagt til mig, at jeg intet nyt har sagt i Dag. Jeg har understreget Forholdene, saaledes som de ligger, i Belysning af det ærede Medlems Udtalelser, der jo heller ikke indeholdt nye Oplysninger om, hvad der i Virkeligheden er foregaaet af Begivenheder ved den Lejlighed. Hvis nye Oplysninger derom kunde tilvejebringes, kunde maaske det ærede Medlem tilvejebringe dem, men derimod raader jeg jo ikke over Adgang til yderligere at belyse Begivenhederne udover det, der foreligger gennem de Kendsgerninger, som er blevet klare for alle gennem de offentliggjorte Dokumenter.

Det ærede Medlem talte om, at vi var nok i god Tro, naar vi opfattede dette, saaledes som vi har opfattet det. Hvis det ærede Medlem virkelig har ment, at de Forhandlinger, som han i sin Tid førte, den Instruks, han gav, kunde opfattes saaledes, som han her har tilkendegivet, tror jeg, han har vist en saa aldeles grænseløs Mangel paa Forstaaelse af, hvad Ord betyder i Forhandlinger mellem Stater, at det næsten er utroligt, at et Medlem, der kunde være saa uforstaaende, har kunnet deltage i Politik i saa lang Tid, som han har gjort, med en saa fremtrædende Indflydelse. (Afbrydelse: Den blev opfattet saaledes). Det ærede Medlem, der nu afbryder mig, gentager det samme, som det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at det blev opfattet saaledes. Jeg tror dog, at det ærede Medlem har Grund til at lægge Mærke til, at efter at denne Instruks var blevet meddelt General Moltke, fandt der to Samtaler mellem General Moltke og Kaptajn Lütken. I den første af disse Samtaler opfatter General Moltke hele General Lütkens Fremstilling nærmest som en Omtale af Muligheden af, at Danmark kan bevare sin Neutralitet, men i den anden af Samtalerne, den 3. Juli, siger han til General Lütken, at nu har han nøjere overvejet Instruksen — om han har haft den overladt skriftlig, saaledes at han har haft Lejlighed til personlig at gennemgaa den nøjere og forhandle den med andre Politikere, det ved jeg naturligvis ikke, men i hvert Tilfælde har han nøjere overvejet den, og derpaa er det, han svarer; ud fra den Forstaaelse af Instruksen, som er den eneste mulige, idet han siger, at der jo